

Staatssecretaris Blokhuis maakt werk van een gezonder Nederland

23 november 2018

Vandaag is het nationaal preventieakkoord van staatssecretaris Paul Blokhuis naar buiten gebracht. Het akkoord bestaat uit een uitgebreid pakket aan afspraken en maatregelen over het terugdringen van roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik.

ChristenUnie Kamerlid Carla Dik-Faber reageert enthousiast: "De ChristenUnie zet zich al jaren in voor een gezonder Nederland. Met dit akkoord zet het kabinet een heel mooie stap naar een gezondere generatie."

Het belang van het akkoord

Roken, overgewicht en problematisch alcoholgebruik veroorzaken grote gezondheidsproblemen voor heel veel mensen. Jaarlijks sterven zo'n 20.000 Nederlanders door de gevolgen van roken. Overgewicht staat met stip op twee als de belangrijkste oorzaak van bijvoorbeeld hart- en vaatziekten en zelfs 40% van alle gevallen van diabetes type 2. Alcohol veroorzaakt jaarlijks zo'n 3000 gevallen van kanker en is de hofleverancier van de verslavingszorg. De urgentie is dus groot.

Maatregelen

Het preventieakkoord spreekt van verschillende maatregelen. In 2025 moeten alle kinderen kunnen opgroeien in een 100% rookvrije omgeving, zit er 30% minder suiker in frisdrank en is de naleving van de leeftijdsgrens voor alcoholverkoop 100%. Al deze maatregelen en meer moeten zorgen voor een gezonder Nederland. Carla Dik-Faber: "Op alle fronten wordt werk gemaakt van een gezondere omgeving voor mensen, van de kroeg tot de supermarkt. Dit akkoord is opgesteld samen met een breed palet van overheden, zorginstellingen, bedrijven en maatschappelijke organisaties die allemaal hun handtekening hebben gezet. Dat is niet vrijblijvend. Samen kunnen we de stap zetten naar een gezond Nederland."

Beweging uit de samenleving

Met het Nationaal Preventieakkoord werken meer dan 70 maatschappelijke organisaties, bedrijven, branches, patiëntenorganisaties, zorgaanbieders, zorgverzekeraars, gemeenten, fondsen, sportverenigingen en -bonden en het kabinet samen aan een brede beweging die Nederland nog gezonder en vitaler maakt.

Doen wat we kunnen

Door Joël Voordewind op 27 november 2018

In Nederland gewortelde kinderen zouden hier moeten kunnen blijven. Punt. Ik kan niet vaak genoeg zeggen hoe helder ons standpunt over het kinderpardon, de discretionaire bevoegdheid en barmhartig asielbeleid is.

De politieke situatie is alleen een heel stuk ingewikkelder. In deze blog wil ik iets laten zien van hoe we als ChristenUnie in die situatie doen wat we kunnen, hoe we stappen zullen zetten als we ze kunnen zetten, maar hoe lastig dat soms ook is als onze idealen niet binnen handbereik zijn.

Pakweg een jaar geleden sloten we het Regeerakkoord, waarin we een schikking troffen. Waar een meerderheid in de Tweede Kamer het kinderpardon wil afschaffen, pleiten wij voor een verruiming. Zonder afspraak in het Regeerakkoord, zou het einde kinderpardon

zijn. Dus spraken we af: het kinderpardon wordt niet afgeschaft, zoals een meerderheid in de Kamer wil.

Maar ook niet uitgebreid zoals wij en een minderheid in de Kamer willen. Dat die uitbreiding niet haalbaar is, beschouw ik als verlies, omdat het huidige kinderpardon simpelweg niet goed werkt. We noemden dat toen en ik noem dat vandaag daarom nog steeds een bittere pil.

Congres

Afgelopen zaterdag hebben we er op ons congres opnieuw over gesproken. We hadden het over wat de hartenklop van onze partij inhoudt. Over het in de ogen kijken van de mensen om wie het gaat. Over Hayarpi, haar zus, broer en ouders. En we spraken over een motie, mede door haar ingediend. Een motie die ons standpunt onderstreept dat in Nederland gewortelde kinderen hier thuis zijn. Die nog eens benadrukt dat we een moratorium willen op het uitzetten van in Nederland gewortelde kinderen, zolang er een onderzoek loopt naar de lengte van asielprocedures. Die met overgrote meerderheid van stemmen werd aangenomen en ons dus een inspanningsverplichting geeft om te doen wat we kunnen.

Daartoe ben ik ook zeer gemotiveerd. Dat was ik vorig jaar, dat was ik zaterdag, dat ben ik vandaag en morgen opnieuw. Voor en achter de schermen deden, doen en zullen we blijven doen wat we kunnen en wat bijdraagt aan het dichterbij brengen van onze idealen.

Vandaag

En dan vandaag. Vandaag stemt de Tweede Kamer over een motie van de SP, die oproept tot een uitzetstop van kinderen die hier langer dan vijf jaar zijn, maar niet in aanmerking kwamen voor het kinderpardon.

Een motie, die geen meerderheid haalt, met of zonder de ChristenUnie. Een motie dus, die onze idealen niet dichterbij kan brengen. Een motie, die het zelfs lastiger kan maken om binnen de coalitie stapjes de goede kant op te zetten.

De ingewikkelde politieke werkelijkheid is dat we er met de coalitiepartijen - met VVD, CDA en D66 - uit moeten komen om nu iets te kunnen doen. Als coalitiepartij is daar het meeste voor elkaar te krijgen, zeker zolang er in de Tweede Kamer geen meerderheid is voor onze plannen.

De SP-motie doorkruist die route. En ja, dan is het op korte termijn wel aantrekkelijk om vóór zo'n motie te stemmen, die immers inhoudelijk lijn is met wat je wilt. Maar dan is het op lange termijn niet effectief, als het gaat om dat wat we kunnen doen, wat ten goede komt aan de kinderen om wie het gaat. Om te doen wat bijdraagt aan onze idealen rond kinderpardon, discretionaire bevoegdheid, korte en goede procedures, kortom: een barmhartig asielbeleid.

Niet makkelijk

Want dat is waar we voor gaan. En ik zeg niet dat dat met de huidige politieke verhoudingen in de Tweede Kamer makkelijk is. Maar de verplichting om me als vertegenwoordiger van de ChristenUnie ervoor in te spannen – wat zaterdag nog eens is onderstreept – maakt dat ik alles op alles zet. En dat ik ook blijf kijken naar wat we wél kunnen bereiken. Het congres gaf ons afgelopen zaterdag niet alleen de opdracht, maar ook het vertrouwen, de ruimte en de tijd om precies dát te doen: om gegeven de positie van de ChristenUnie en gegeven de politieke verhoudingen binnen en buiten de coalitie, ons daar héél hard voor te maken. En dan zijn er soms kansen.

Naar aanleiding van de situatie van Lili en Howick is er een asieladviescommissie ingesteld die kijkt hoe we kunnen voorkomen dat gezinnen met kinderen zo ontzettend lang moeten wachten op een definitief antwoord of ze hier mogen blijven of niet. We hopen hier binnenkort meer over te horen.

In de tussentijd dienden we vorige week samen met een Kamermeerderheid een motie in die vraagt om schrijnende situaties beter en eerder mee te wegen in de asielprocedures – juist ook bij gezinnen met kinderen. Ook daar komt nu onafhankelijk onderzoek naar, ook hoe dit in de wet verankerd kan worden. Het is 'nog maar' een onderzoek, dat klopt, maar toch: een wettelijke verankering van de omstandigheden van kinderen zou een enorme stap zijn. De staatssecretaris moet binnenkort met een brief komen waarin hij vertelt hoe hij uitvoering aan de motie zal geven.

Discretionaire bevoegdheid

In dezelfde aangenomen motie onderstrepen we nog eens het belang van de discretionaire bevoegdheid - een bevoegdheid die de VVD wilde schrappen. Door die discussie aan te wakkeren, is er nu wel een kans om te bespreken hoe de discretionaire bevoegdheid verbeterd kan worden, in het belang van de kinderen om wie het gaat.

Kortom: we zijn nog lang niet uitgepraat en het debat is volop in beweging. De onderzoeken naar de lengte van de procedures en de betere weging van schrijnende situaties - met name voor kinderen - zijn dan relevant voor het gesprek, dat zeker doorgaat.

Wij hebben daarin een rol, binnen en buiten de coalitie. Ik ben en wij als ChristenUnie zijn van harte gemotiveerd om die rol in te vullen. Niet omdat het makkelijk is, niet omdat we resultaat kunnen garanderen, maar wel omdat we ons met hart en ziel willen inspannen voor de rechten en het perspectief van in Nederland gewortelde kinderen.

Recht op rouwverlof

28 nov. 2018 | Tweede Kamer

De SGP wil dat mensen die dat willen het recht moeten krijgen om verlofdagen op te nemen als iemand uit de naaste familiekring is overleden. "Eigenlijk zou zo'n verlof heel normaal moeten zijn, maar de praktijk is nogal eens anders," aldus SGP-kamerlid Chris Stoffer.

Chris Stoffer deed zijn oproep in het debat met minister Koolmees over de begroting van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Eerder al pleitte de SGP voor het recht op een betaald rouwverlof. Dat voorstel strandde. Maar een recht op een onbetaald rouwverlof moet wél haalbaar zijn, stelt Stoffer. Zowel voor werknemers als werkgevers is dat beter.

In 2011 liet het ministerie zélf een onderzoek doen naar hoe werknemers omgaan met het overlijden van een naaste. Daaruit bleek dat mensen nu óók al wegblijven Gemiddeld sprake gaat het om vijf maanden. Stoffer: "Omdat er nu geen regeling is, vallen veel mensen uit en komen bijvoorbeeld in de Ziektewet. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Daarom wil ik wettelijk laten verankeren dat mensen dagen mogen opnemen na het overlijden van een dierbare. Ik denk daarbij aan een week of vier."

Bijwerkingen van het Migratiepact

4 dec. 2018

Lees hier de spreektekst van SGP-Kamerlid Bisschop bij het debat over het VN-migratiepact.

"Soms staat er op een doosje pillen die iemand moet slikken: lees eerst de bijsluiter. Als je dat dan doet dan staat er soms in wat je kunt doen om nare en onbedoelde bijwerkingen te voorkomen. Dat beeld doemde bij me op toen ik kennisnam van de bijsluiter die het kabinet bij deze bittere pil wil voegen. We lezen de bijsluiter goed en slikken vervolgens die bittere pil die het migratiepact heet toch maar door. Het kabinet legt dat nog een keer uit. Het stelt ons niet gerust. Allereerst is de inhoud van de bijsluiter naar ons oordeel niet in lijn met de inhoud van het migratiepact. Bovendien gaat het kabinet niet over de tekst van de bijsluiter. Nou ja, het gaat er wel over, maar het is niet bevoegd om een bijsluiter toe te voegen. De fabrikant van het migratiepact, deze pil, is namelijk de internationale gemeenschap. Dit was even een metafoor ter opening.

Er is veel discussie over het al dan niet bindende karakter van dit migratiepact. In beperkte zin opgevat is het gewoon duidelijk en is er geen discussie mogelijk: het migratiepact is geen verdrag, punt. Maar de discussie zou zich moeten concentreren op de reikwijdte van de zogenaamde soft law, namelijk internationaal beleid en onderlinge afspraken. Ik vind dat de heer Baudet hier een terecht punt heeft. De regering spreekt nu uit dat het migratiepact een vorm van global governance is, een beleidsinstrument voor wereldbestuur. Fascinerend is dat het pact volgens het kabinet vooral een diplomatiek middel is. Onderkent het kabinet hiermee kennelijk expliciet dat het toch een bredere werking kan krijgen? Het kabinet weerspreekt dit, maar laat ik een voorbeeld in herinnering roepen. Het zou niet de eerste keer zijn namelijk. Ik herinner aan de discussies over bed, bad en brood voor illegalen. In 2009 veroordeelde het Europees Comité voor Sociale Rechten het Nederlandse beleid om illegale vreemdelingen uit te sluiten van het recht op opvang. In de bijlage van het Europees Sociaal Handvest was nog wel bewust opgenomen dat de rechten slechts golden voor vreemdelingen die legaal verblijf hebben. Het kabinet schreef toen fier als reactie op die uitspraak van het Europees Comité voor Sociale Rechten dat het oordeel van het Comité — ik citeer letterlijk — "juridisch niet bindend" was. Inmiddels zien we dat de Nederlandse koers ten aanzien van de opvang van illegale vreemdelingen mede daardoor wel degelijk veranderd is. Het is toch niet denkbeeldig dat deze ontwikkeling ook ontstaat op basis van het migratiepact, zo vraag ik de staatssecretaris.

Het kabinet schrijft dat het migratiepact geen nieuwe rechten of verplichtingen schept. Maar dat is dus een aanvechtbare stelling gezien het voorbeeld dat ik zonet noemde. Dat is geen betekenisloos voorbeeld. Het pact benoemt dat er verschillen kunnen bestaan tussen illegale vreemdelingen en een reguliere migrant. Maar als het gaat om basale voorzieningen staat er uitdrukkelijk dat de status van migranten niet relevant is. Dit is toch wel degelijk een nieuwe lijn ten opzichte van onze wetgeving die illegalen uitsluit van basale voorzieningen als onderwijs, opvang en niet-noodzakelijke zorg. Onderkent het kabinet dat de uitleg van basale voorzieningen mede door dit pact op termijn opgerekt kan worden?

De SGP ziet in het pact te weinig evenwicht tussen de belangen van de verschillende landen. Ook bij terugkeer gaat het vooral om de rechten van migranten. In het voorbijgaan wordt wel de verplichting genoemd om onderdanen op te nemen, maar extra inzet op dit punt ontbreekt. Laten we eens concreet worden met een heel concrete vraag. Ik bedoel dat niet vervelend, maar als casus. Wat levert dit pact op als Nederland straks een illegale Marokkaanse jongeman wil uitzetten naar Marrakesh? Is het kabinet er zeker van dat Marokko vanaf volgend jaar wel weigerende onderdanen zal willen terugnemen?

De SGP verleent graag steun aan een migratiepact dat werkt aan een betere beheersing van de migratiestromen. Wij zijn het van harte met de collega's eens die aangeven dat dit zo niet langer kon en dat er toch wat moest gebeuren. Inderdaad, er moest wat gebeuren. Een pact waar zowel Nederland als de landen van herkomst van illegale migranten beter mee af zijn: dat is wat ons voor ogen staat. De oplossing is op dit

moment niet een bijsluiter, maar het nemen van meer tijd om in de internationale gemeenschap tot een betere tekst en betere, evenwichtiger afspraken te komen. Haastige spoed is zelden goed, voorzitter. De SGP ziet niet graag dat Nederland zich verslikt in deze pil omdat we de mogelijke bijwerkingen onvoldoende serieus hebben genomen.

Mijn bijdrage aan het debat over het Marrakesh Immigratiepact

Door Joël Voordewind op 4 december 2018

In mei 2015 stond ik op het Italiaanse eiland Lampedusa en zag hoe er honderden migranten aankwamen die week. In oktober 2015 stond ik op de grens tussen Macedonië en Griekenland en zag hoe daar inmiddels 7.000 mensen totaal ongecontroleerd de grens overstaken op 1 dag. Op Lesbos zagen we in maart 2016 als commissie Migratie hoe vluchtelingen werden opgepikt uit zee door onze eigen mariniers. En enkele weken geleden bezochten we als commissie de detentiekampen in Libië en zagen de onmenselijke en schrijnende leefomstandigheden van de migranten.

Deze ongecontroleerde toestroom van migranten naar Europa, de duizenden verdrinkingen op de Middellandse Zee, de uitbuiting door mensensmokkelaars, dit alles was de aanleiding voor een speciale VN-top in New York in 2016. In de Verklaring van die top is opgeroepen om te komen tot een samenstel van "niet-bindende, richtinggevende principes en vrijwillige richtlijnen". Die Verklaring heeft geleid tot het Pact van Marrakesh waar we het nu over hebben.

Moment van goedkeuring

Nu staan we aan de vooravond van de goedkeuring van het Pact op 10 en 11 december, en worden er zorgen geuit over hoe dit pact kan uitwerken in claims en rechten van migranten in de staten die instemmen met het pact. Daarom is het goed om hier nu over te spreken in de Kamer. Omdat het gaat over migratie – een van de belangrijke thema's van deze tijd dat veel mensen beroert; en omdat dit pact eigenlijk weergeeft hoe bijna alle landen in de wereld hierover denken.

Niet bindend

Ook al staat er in het Pact dat landen soeverein blijven over de migratieregulering en dat het pact niet bindend is, toch vindt de ChristenUnie het goed dat er een aanvullende Verklaring komt, de Explanation of Position samen met een brede Europese groep van landen. De ChristenUnie vindt dat we over ons eigen migratiebeleid moeten blijven gaan. Hoewel dat ook in het pact staat is het goed om dat zo nog eens te benadrukken. Ook met het oog op de zorgen die hierover blijken te leven.

Tegelijk kan de niet-reguliere toestroom naar Europa alleen gezamenlijk effectief worden aangepakt. Toestanden als in 2015/2016 moeten voorkomen worden. Uiteraard moet Nederland, een land dat bescherming van Mensenrechten, het internationaal recht, maar ook van Godsdienstvrijheid, hoog in het vaandel heeft, altijd bereid zijn haar deel van de opvang van echte vluchtelingen op te nemen in Europa. Ruimhartig zelfs, wat ons betreft. Tegelijk moet de uitbuiting van mensensmokkelaars en mensenhandelaren bestreden worden, als ook de schrijnende situaties waar mensen en met name vrouwen en meisjes mee te maken krijgen als ze vluchten. Ik noemde al de Libische detentiekampen.

Vragen

Ik dank de staatssecretaris voor zijn brief over het Pact en heb daar nog wel de volgende vragen over:

1. Er volgt nog een Global Compact voor vluchtelingen. Wanneer wordt de Kamer hierover geïnformeerd? Wat komt daar in grote lijnen in te staan?

2. Nederland voldoet al grotendeels aan de 23 doelstellingen van de overeenkomst, staat er in de brief te lezen. Aan welke nog niet? Wat zou Nederland hiervoor alsnog moeten doen?
3. Hoe denkt de staatssecretaris concreet dat met dit Pact nu nog effectiever de mensensmokkel en mensenhandel kan worden aangepakt en de verdrinkingen op zee kunnen worden tegengegaan?
4. Door welke landen zal die Explanation of Position-verklaring getekend gaan worden?
5. Hoe kan de toelichtende verklaring voorkomen dat advocaten bij de rechter alsnog een claim indienen met dit Pact in de hand en welke toegevoegde waarde heeft deze toelichtende verklaring als er een beroep wordt gedaan op dit Pact?

Afrondend, het is goed dat er nu richtsnoeren en handvatten liggen, een kader van normen hoe we met migranten wens om te gaan. Dit geeft een opdracht en een moreel kader aan alle landen die te maken hebben met migranten. Het vraagt ook herkomstlanden vluchtelingen weer terug te nemen als ze niet als vluchteling erkend worden of als men geen verlenging krijgt van het arbeidscontract.

Uiteindelijk hoop ik dat met dit Pact een duidelijk signaal uitgaat naar alle landen, dat migranten humanaan behandeld moeten worden. Daarop kunnen de ondertekenaars elkaar na 11 december aanspreken. Ik denk aan de jongen die ik sprak uit Nigeria die verhandeld was op een slavenmarkt in Libië en gedwongen werd om een jaar voor niets te werken voor een Libische boer. Ik hoop dat dit Pact, voor hem en voor vele andere migranten een verschil gaat uitmaken.

Ik dank u wel

Column Kees van der Staaij

12 dec. 2018 | Tweede Kamer

'Open je ogen voor het ongebooren leven!' Dat is dit jaar gekozen als motto voor de week van het leven. Het is een goede zaak dat elk jaar weer allerlei organisaties de krachten bundelen om de waarde van het ongebooren leven voor het voetlicht te brengen.

Voor de aftrap van de week van het leven was er dit jaar een gezellige en waardevolle ontbijtsessie bij De Eersteling in Moerkapelle, een woonlocatie van zorgorganisatie Siloah voor mensen met een verstandelijke beperking. Het was ontroerend om van de bewoners zelf te horen hoe elk leven waardevol en kostbaar is, omdat het van God gegeven leven is. Ze vertelden hoe dankbaar ze zijn dat hun het leven gegund is en dat ze hier met elkaar mogen wonen. De bewoners maken zich zorgen over de tendens om gehandicapt leven zo vroeg mogelijk op te sporen via testen en echo's, om het vervolgens te kunnen doden in plaats van te beschermen. Een indrukwekkend getuigenis, juist uit hun mond. Beter en krachtiger kan de boodschap dat elk mens er mag zijn, niet gebracht worden!

Oog voor alternatieven

Vanuit de SGP blijven wij ons inzetten voor een betere bescherming van kwetsbaar leven. De Nederlandse abortuswet heeft een enorm gat geslagen in de bescherming van ongebooren leven. Helaas lijkt abortus de 'normale' oplossing voor een ongewenste zwangerschap. In de praktijk is er veel te weinig aandacht voor alternatieven voor abortus. Daarom heeft de SGP een wetsvoorstel voorbereid waarin vastgelegd wordt dat artsen ongewenst zwangere vrouwen zowel mondeling als schriftelijk op alternatieven voor abortus moeten wijzen. Een goede begeleiding en ondersteuning van ongewenst zwangere vrouwen kan tegenwicht bieden tegen de druk die ongewenst zwangere vrouwen nu vanuit hun omgeving vaak ervaren om voor abortus te kiezen. Het is wrang dat partijen als GroenLinks en de PvdA de afgelopen tijd een hetze hebben gevoerd tegen een organisatie als Siriz, omdat die te uitgesproken voor de bescherming van ongebooren

leven is. Dat laat zien hoe taai de strijd voor het ongebooren leven is. Abortus wordt door velen in onze samenleving als een verworvenheid gezien die geen gevaar mag lopen. De wereld op z'n kop... Waar is de barmhartigheid voor het ongebooren leven dan gebleven?

Barmhartigheid

Zacharias mocht in zijn lofzang getuigen van Gods barmhartigheid. Door Zijn barmhartigheid is de Zoon van God gekomen voor mensen die gezeten zijn in duisternis en schaduw van de dood. Wat een wonder dat we dit met de kerstdagen opnieuw mogen gedenken. Buiten Hem is geen licht en geen leven te vinden. Maar bij Hem is alles te vinden, omdat hij het Licht der Wereld en het Leven Zelf is. Van harte gezegende kerstdagen toegewenst, en Gods zegen voor het nieuwe jaar.

'Moet ineens heel Nederland genderneutraal benaderd worden?'

13 dec. 2018

De SGP organiseerde donderdag een Rondetafelgesprek in de Tweede Kamer over het thema 'gender'. Aanleiding voor dit gesprek is dat het kabinet genderdiversiteit actief promoot en dat met diverse maatregelen wil bekrachtigen. Minister van Engelshoven zegt bijvoorbeeld dat we "afmoeten van het stereotype dat een gezin een man, een vrouw en kinderen is."

SGP-Kamerlid Bisschop: "Genderdiversiteit houdt de gemoederen bezig. Het is duidelijk dat we oog moeten hebben voor transgenders en interseksuele personen. Tegelijkertijd bestaat er onvrede en onbegrip in Nederland over de genderneutrale benadering door de regering." Die benadering roept volgens de SGP'er vragen op. "Moet ineens heel Nederland genderneutraal benaderd worden? Wat gaat dit betekenen voor het onderwijs? En wat heeft dit voor gevolgen voor gezinnen en opgroeiende kinderen?" vraagt hij zich af.

Een Mars van barmhartigheid en genade

Door Carla Dik-Faber op 8 december 2018

Ik probeer me er een voorstelling van te maken, dat je hoopt dat je niet zwanger bent. Je hebt een zwangerschapstest gekocht. En dan toch. De streepjes laten het overduidelijk zien. Je bent toch zwanger. Aan wie vertel je het? Je moeder? Een vriendin? Je man of vriend? Ja, hij moet het natuurlijk ook weten. Of toch niet? De huisarts dan.

Ik kan me er inderdaad nauwelijks een voorstelling van maken wat er op zo'n moment door je heen gaat. En toch. Toch wil ik hier vandaag over spreken. De verhalen ken ik namelijk wel.

Verhalen van meiden die onbedoeld zwanger worden. Verhalen van jonge stellen die in een achtbaan van gedachten en emoties terecht komen. Verhalen van vrouwen die - vaak jaren geleden - besluiten hun zwangerschap uit te dragen en kiezen voor het moederschap.

Of niet. Ook die verhalen zijn er.

Dat er in ons land zoveel abortussen plaatsvinden, is een groot verdriet in onze samenleving. Tegelijkertijd is er ook hoop. De laatste cijfers zijn van 2016 en daaruit blijkt dat er een dalende trend is in het aantal abortussen. Er werden 30.144 zwangerschapsafbrekingen uitgevoerd en dat zijn er 659 minder dan in het jaar daarvoor.

Natuurlijk hopen we en bidden we dat deze dalende trend doorgaat, want ruim 30.000 abortussen is nog steeds een heel hoog aantal. Wat gaat hier veel gebrokenheid en verdriet achter schuil.

De ChristenUnie heeft ervoor gezorgd dat er in deze kabinetsperiode 53 miljoen beschikbaar is voor het tegengaan van onbedoelde zwangerschappen en hulpverlening voor vrouwen die toch ongewenst zwanger zijn. Hiermee kunnen we het verschil maken in mensenlevens.

Het is ontzettend belangrijk is dat er organisaties zijn zoals Siriz waar je terecht kunt als je onbedoeld zwanger bent. Daar kun je professionele hulp krijgen op een ongelooflijk moeilijk moment in je leven.

In de Tweede Kamer wordt nu veel gesproken over het aanbod van keuzehulp. De ChristenUnie vindt het belangrijk dat er diversiteit in het aanbod is, waar ook voor Siriz een plek is. Daar zullen we voor blijven strijden.

En samen met de VBOK heeft de ChristenUnie een tienermoederfonds opgezet. We weten dat veel zwangerschappen worden afgebroken om praktische redenen zoals een huis of financiën. Wat zou het dan mooi zijn als die praktische hulp wel beschikbaar is.

Professionele hulp is natuurlijk heel mooi, maar misschien wel belangrijker is een arm om je schouder. Iemand die tegen je zegt: je staat er niet alleen voor.

Als we weten dat 1 op de 7 zwangerschappen eindigt in een abortus, dan kan het niet anders dan dat we allemaal wel iemand kennen die een abortus heeft ondergaan.

We weten dat abortus ook in de kerk voorkomt. De vraag is hoe wij, christenen, kerken, daarmee omgaan. Dat is best een spannende vraag, want voor ons is het huwelijk heilig en een mensenleven is beschermwaardig vanaf het prille begin. Een toepasselijke Bijbeltekst om daarbij aan te halen is Psalm 139:

“Toen ik in het verborgene gemaakt werd, kunstig geweven in de schoot van de aarde, was mijn wezen voor u geen geheim.

Uw ogen zagen mijn vormeloos begin, alles werd in uw boekrol opgetekend, aan de dagen van mijn bestaan ontbrak er niet één.”

Jonge christenvrouwen vertellen maar al te vaak over schuld en schaamte. Aan wie moet je het vertellen? Waar kun je terecht met je vragen en twijfels? Ik zou het verschrikkelijk vinden als schuldgevoelens en angst voor veroordeling er toe leiden dat jonge mensen besluiten om een zwangerschap te beëindigen.

En wat zou het mooi zijn als de kerk juist een veilige plek is om naartoe te gaan. Een plek waar meiden én jongens terecht kunnen, want laten we niet vergeten: een zwangerschap overkomt je niet alleen. Dat je terecht kunt in de kerk, wat mensen ook is overkomen en hoe zij ook zullen besluiten.

Een dominee vertelde mij eens dit: als een meisje uit mijn gemeente zou besluiten tot een abortus, dan zou dat niet mijn besluit zijn; maar als zij mijn hulp en steun nodig heeft, dan zou ik tot in de abortuskliniek met haar meegaan.

Bij deze Mars voor het leven zie ik niet alleen het ongebooren leven dat bescherming nodig heeft, maar ook een jonge vrouw of een jonge man. Verreweg de meeste abortussen komen voor bij twintigers. Jonge mensen die met hun vragen en twijfel soms niet weten waar ze terecht kunnen en voor keuzes komen te staan die menselijkerwijs te groot zijn.

De vraag is dus: welke Mars gaat u, ga jij ná vandaag lopen in uw leven, jouw leven?

En kan déze Mars voor het leven vandaag ook een Mars van genade en barmhartigheid zijn?

[Speech uitgesproken door Carla Dik-Faber bij de Mars voor het leven op 8 december 2018]

Bekijk hier <https://www.sgp.nl/actueel/van-der-staaij-in-de-mars-voor-het-leven-2018/9985> de speech van Kees van der Staaij uitgesproken bij de Mars voor het Leven 2018.